

Bál a tavaszi éjszakában

Április 27-én Köncsőpusztán a Feketeerdői Általános Iskoláért Alapítvány jótékonyági estét szervezett. Délután tizenhét órakor lovasbemutatóval múltatták az időt a vendégek, miközben az aperitif és a zsíros kenyér (kemencében sült kenyérből) körbejárt. Noha jórészt helvéciaiak voltak jelen, azért akadt, aki még nem látta ezt a pompás műsort.

Bár dr. Balogh László volt az est védnöke, hivatali elfoglaltsága miatt nem jöhetett el. De itt volt Deák István megyei önkormányzati képviselő, eljött a Weber Ede Központi Általános Iskola igazgatója, Honh Józsefné, a Gong Rádió és a Hölgyválasz című havilap ügyvezetője, Tózsér Judit, a Kecskeméti Lapok ügyvezetője, Farkas P. József is. A mintegy száz vendég között viszont Heinz Jüni urat és feleségét Máriát Jünit, mint ismerősöket üdvözölhattuk. Velük tartott a svájci követség új főtanácsosa, Johannes Kunz úr is, aki noha három hónapja tölti be tisztségét, már másodjára tisztelte meg községünket látogatásával. A lovasbemutatók után beszélgettünk vele.

– Miután kissé már megismert bennünket, milyen kép alakult ki rólunk Önben?

– Nagyon kellemes benyomásaim vannak, szép volt az ünnepség az iskolánál – a hideg ellenére is, és ma is örültem, hogy eleget tehetek a meghívásnak. Nagyon barátságosak a helvéciaiak, nagy szeretettel fogadják az idegeneket, vendégeket. A polgármester úr nagyon jól adja el a falut – persze jó értelemben.

– Milyen benyomása van a magyarokról általában?

– Az országot még nem sikerült megismernem, nem sok mindent láttam. Eddig a hivatalos ügyek tették ki az időm nagy részét, de az eddigi hivatalos kapcsolataimról is csak azt mondhatom, kellemesek voltak, kompetens magyar kollégákkal találkoztam. Jól lehet beszélgetni, vitatkozni, megoldásokat keresni, egyszerűen együtt dolgozni velük.

– Családja hova valósi, itt vannak-e ők is Önnel?

– Német-Svájcban jöttem, politikai tudományokat tanultam Genfben, politológus vagyok. Két fiam van. A családom egyelőre még Svájcban lakik.

Mária Jüni asszony és Johannes Kunz úr

– Meddig szándékozik országunkban maradni?

– Lehet hogy öt évig, de lehet kevesebb is. Ezt nem lehet előre tudni. Az biztos, találkozunk még, biztosan jövők még Helvéciára.

A vacsora nyolc óra körül kezdődött. A menü újházi tyúkhúslevesből, birka- és marhapörköltből – ezek bográcsban készültek – valamint sültet táltból állt. Légvégül jött a kemencés meggyespite, s mindezt

leöblítendő: bor. S mindehhez jó zene, jó hangulat tartozott.

A vacsora után állt igazából csak a bál! A fő szervező, Turi Katalin itt is bemutatta szervező tudását, megmozgatva, különböző attrakciókra sarkallva a vállalkozó kedvű táncosokat. Volt léggömbös- és seprüstánc, valamint újságon-toporgós. Nem volt viszont húzózkodás, nem-akarom. A bátrabbak rop-ták, a többiek szurkoltak. A nyerteseznek a Gong rádió és a

Petőfi Lapkiadó ajándékát nyújtotta át a játékmester, a földj pedig egy romantikus éjszakai sétakocsikázás volt négyesfogaton a gyönyörű tavaszi éjszakában.

Fogyott a tombola is, az ajándékok tréfásak – komolyak, kisebb-nagyobbak voltak. Légvégül a földj, egy tea-kávéfőző talált gazdára.

A három tartó multság biztosan kellemes élményeket hagyott mindnyájunkban. Nem csak a vendégek tartottak ki a hajnali órákig, hanem a kiváló zenekar is, mely Glaj Pálból, a feketeerdői iskola kellemes hangú fiatal tanárából és annak barátjából állt. Az iskola egyébként nagy segítséget nyújtott a szervezésben, mondta Turi Katalin. Megtutuk tőle a fő támogatók listáját is, akik a Kentaur Kft., a Pusztai Vendéglő Kft., a Gong Rádió és a Petőfi Lapkiadó Kft. voltak. Hogy a mulatozásnak mi lett az eredménye, lapzártáig még nem tudtuk meg. A bevétel felhasználásáról mindenesetre a kuratórium fog dönteni az iskola javaslatára, mindenképpen az alapítvány céljainak megfelelően.

Ezt a versenyt a Borsi házaspár nyerte

